ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1925
ΚΥΡΙΑΚΗ
15
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1957
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

Η ΑΕΡΟΓΕΦΥΡΑ

Οἱ «ἔγκυροι κυβερνητικοὶ κύκλοι», ἤτοι τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν μασκέ, ἐξέδωσαν ἕνα ἀνακοινωθέν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀμιλλῶνται ἡ προσποίησις, τὸ ψεῦδος, ἡ κουτοπονηρία, ἡ φαιδρότης καὶ ὁ λεονταρισμός — πάντα δὲ ταῦτα εἰς ἀπάντησιν ἑνὸς σχολίου τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Μόσχας ἐπὶ τῶν συνεπειῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀνάμιξις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν περὶ τὴν Συρίαν ἔριδα τῶν μεγάλων.

Ἡ προσποίησις: «Ἡ ἐπίθεσις αὕτη ὑπῆρξεν ἀπροσδόκητος». Ἐνῷ ἦτο ἀπολύτως φυσικὴ καὶ ἔδει ν' ἀναμένεται ἡ σοβιετικὴ ἀντίδρασις εἰς τὰς πληροφορίας, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐβοήθει διὰ τὸν σχηματισμὸν «ἀερογεφύρας» δι' ἀποστολὴν πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς Ἰορδανίαν. Μόνον ἀνόητοι δὲν θὰ προσεδόκων τὴν ἀντίδρασιν αὐτήν.

Τὸ ψεῦδος: «Εἶναι γνωστοὶ οἱ φιλικοὶ δεσμοὶ τοὺς ὁποίους διατηρεῖ ἡ Ἑλλὰς μὲ ὅλας τὰς Ἀραβικὰς χώρας». Ἐνῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Ἑλλὰς προσεχώρησεν εἰς τὸ Δόγμα Ἀϊζενχάουερ, τὸ ὁποῖον διαιρεῖ τὸν Ἀραβικὸν κόσμον, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπηρεάσθησαν οἱ τυπικοὶ δεσμοὶ τῆς χώρας μας μὲ τὰς Ἀραβικάς. Αἱ μὲν ἀνήκουσαι ἐπίσης εἰς τὸ Δόγμα μᾶς βλέπουν περισσότερον εὐαρέστως, τρέφουσαι τὴν ἐλπίδα κάποιας ἐν καιρῷ ἀνάγκης βοηθείας, αἱ δὲ μὴ ἀνήκουσαι μᾶς ὑποβλέπουν, τρέφουσαι τὸν φόβον ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνωμεν ὄργανα ἐκείνων τῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν διαφορὰς μὲ τοὺς Ἄραβας. Καὶ εἶναι πασίγνωστον ὅτι ἡ μὲν Ρωσσία ἐπιδιώκει νὰ προσεταιρισθῇ τοὺς Ἄραβας ἐν ὀνόματι τοῦ ἀντιαποικισμοῦ, ἡ δὲ Ἀμερικὴ ἐν ὀνόματι τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι καὶ ἀντικομμουνιστικὴ καὶ ἀντιαποικιστική, ἀλλὰ πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἐξ ἴσου φίλη ὅλων τῶν Ἀράβων σήμερον. Ὁ σχολιαστὴς τοῦ σταθμοῦ Μόσχας Βλαδίμηρος Γκοντσάρεφ, ἐνῷ δὲν ἠμφεσβήτησεν ὅτι «ἡ Ἑλλὰς συνδέεται μετὰ τῶν ἀραβικῶν χωρῶν ἐκ παραδόσεως αἰώνων», ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι ἔναντι τῆς Συρίας καὶ ἄλλων χωρῶν, «αἱ ὁποῖαι ἀγαποῦν τὴν ἐλευθερίαν» (κατὰ τὴν Σοβιετικὴν ὁρολογίαν, εἶναι κατὰ τῶν δυτικῶν) ἔχει ἡ Ἑλλὰς στάσιν ἐχθρικήν. Θὰ ἦτο ἀληθὲς τὸ περιεχόμενον εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἀνακοινωθὲν περὶ φιλίας μὲ ὅλας τὰς ἀραβικὰς χώρας, ἐὰν ἡ εἴσοδος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Δόγμα Ἀϊζενχάουερ εἶχεν ἐνθουσιάσει ἐξ ἴσου ὅλας τὰς ἀραβικὰς χώρας. Ἀλλά, ψεῦδος τόσου μεγέθους δὲν τὸ ἀποτελοῦν οὔτε οἱ προσωπιδοφόροι «κύκλοι».

Ἡ κουτοπονηρία: «Μήπως αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἀκριβῶς ἐνοχλεῖ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐξαπέλυσαν τὴν ἐν λόγῳ ἐπίθεσιν;». Ἀλλά, οἱ «κύκλοι» γνωρίζουν πολὺ καλὰ ὅτι ἡ Μόσχα δὲν θὰ ἠνωχλεῖτο ἐὰν ἡ Ἑλλὰς εἶχε πράγματι φιλίαν ἴσην πρὸς ὅλας τὰς ἀραβικὰς χώρας. Ἂς μὴ κάμνουν λοιπὸν τὸν τόσον κουτόν, διὰ νὰ ἑρμηνεύσουν τὴν σοβιετικὴν ἐπίθεσιν.

Ἡ φαιδρότης: «Ἡ Ἑλλάς, ὡς κυρίαρχος χώρα καθορίζει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν της μὲ κριτήρια τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀσφάλειαν καὶ τὴν διεθνῆ εἰρήνην». Ἡ φαιδρότης τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτοῦ δὲν χρειάζεται ἄλλην ἐπιβεβαίωσιν ἀπὸ τὰ σχόλια τῶν ἰδίων κυβερνητικῶν κύκλων ὅτι ἡ θέσις τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν ἐνισχύθη ὄχι ἀπὸ νέαν ψῆφον τῆς Βουλῆς, οὔτε ἀπὸ εὔφημον μνείαν τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἀπὸ ἐπιστολὴν μετ' εὐχῶν τοῦ... Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν!

Καὶ ὁ λεονταρισμός: «Ἡ Ἑλλὰς ἀρνεῖται εἰς οἱονδήποτε τὸ δικαίωμα νὰ τῆς ἀπευθύνῃ συστάσεις καὶ πολλῷ μᾶλλον ἀπειλάς». Βέβαια, ὁ Βλαδίμηρος Γκοντσάρεφ μπορεῖ νὰ εἶναι «οἱοσδήποτε», ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις «ὁ οἱοσδήποτε». Καὶ εἶναι μὲν ἡ Ἑλλὰς μία μικρὰ ὑπερήφανος χώρα, ἡ ὁποία προσφάτως δὲν ἐδίστασε ν' ἀντιμετωπίσῃ δύο αὐτοκρατορίας—πρᾶγμα ποὺ δὲν θὰ παρέλειπε νὰ ἐπαναλάβῃ ὁ λαός, ἐὰν διεκυβεύετο ἡ ἐλευθερία του—ἀλλὰ διαφέρουν αἱ ἀπειλαὶ ἀπὸ τὰς συστάσεις καὶ τὰς τελευταίας ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ τὰς προσέχῃ ἡ Ἑλλάς, ὁθενδήποτε προερχομένας, ὅταν, ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ρωσσίας, ἐκκινοῦν ἀπὸ πνεῦμα φιλελληνικὸν καὶ φιλειρηνικόν.

Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ κυβέρνησις συνεφώνησε κατὰ βάθος μὲ τὴν ρωσσικὴν προειδοποίησιν — ἀσχέτως πρὸς τὸ φανφαρονικόν της ἀνακοινωθέν — διότι ἐξελιπάρησε τὸν Ἀμερικανὸν πρεσβευτὴν νὰ μὴ γίνῃ ἡ ἀερογέφυρα. Ἐκτὸς ἐὰν ἔκαμε τὰς ἰκεσίας της, αἱ ὁποῖαι καὶ ἔγιναν ἀποδεκταί, ὄχι ἀπὸ φόβον τῶν Ρώσσων, ἀλλ' ἀπὸ φόβον ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ, οἱ ὁποῖοι ἴσως νὰ μὴ ἠνείχοντο πλέον μίαν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία, χάριν δουλικῆς καὶ ἀνεξετάστου ὑποταγῆς εἰς τὴν ξένην Εὔνοιαν, θὰ ἀπεστέρει τὸ Κυπριακὸν αἴτημα τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἀραβικῶν χωρῶν εἰς ἀντίποινα διὰ τὴν ἀερογέφυραν. Πολὺ πιθανὸν αὐτὸ νὰ ἦτο τὸ πνεῦμα τῆς ἰκεσίας: «Εἰ δυνατὸν παρελθέτω ἀφ' ἡμῶν ἡ ἀερογέφυρα, διότι θὰ κρημνισθῶμεν καὶ ποῦ θὰ εὕρητε ἄλλην κυβέρνησιν, ἡ ὁποία νὰ καθορίζῃ... μόνη της τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ νὰ μὴ δέχεται συστάσεις ἀπὸ οἱονδήποτε... πλὴν ἡμῶν;».

Ἡ Ρουμανία προτείνει σύναψιν συμφώνου τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν

Καλεῖ εἰς διάσκεψιν τοὺς ἀρχηγοὺς κυβερνήσεων

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΡΟΥΜΑΝΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ

ΑΘΗΝαι. Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Γκρατζεάνο ἐπισκεφθεὶς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆν, ἐπέδωκεν εἰς αὐτὸν ἐπιστολὴν τοῦ Ρουμάνου πρωθυπουργοῦ, διὰ τῆς ὁποίας καλεῖ οὗτος ἐκ μέρους τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως τὸν πρόεδρον τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὡς καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, νὰ συνέλθουν εἰς Συνδιάσκεψιν εἰς μίαν τῶν Βαλκανικῶν Χωρῶν, πρὸς ἐξέτασιν τῶν προβλημάτων, ἅτινα ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὰ Βαλκάνια, τὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἐπιθέσεως κλπ.

Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ρουμάνου πρωθυπουργοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κύριε πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ἀπευθύνομαι πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ θέματος, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ λαὸς καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Ρουμανίας ἀποδίδουν μεγάλην σπουδαιότητα, ἤτοι ἐπὶ τῆς βελτιώσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, τῆς συσφίγξεως τῶν μεταξὺ τῶν λαῶν αὐτῶν φιλικῶν δεσμῶν καὶ τῆς εἰρηνικῆς αὐτῶν συνυπάρξεως.

Ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις αἰσθάνεται εὐτυχὴς διαπιστοῦσα ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Ρουμανίας μετὰ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν κρατῶν ἐξελίσσονται κατὰ τρόπον θετικόν, καταβάλλει δὲ προσπάθειαν ἵνα αὗται καταστοῦν ὁλονὲν γόνιμοι καὶ σταθεραί. Εἶμαι βέβαιος ὅτι συμμερίζεσθε τὴν ἱκανοποίησίν μου μετὰ τὴν ἐξέλιξιν ἣν ἔσχον τελευταίως αἱ σχέσεις Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος.

Αἱ ρουμανοελληνικαὶ σχέσεις στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς φιλίας καὶ τῶν ἀμοιβαίων αἰσθημάτων συμπαθείας τῶν δύο λαῶν ἡμῶν, ἐξελίσσονται καὶ ἐνισχύονται ταχέως.

Ὁλονὲν καὶ πολυπληθέστεροι εἶναι οἱ τομεῖς εἰς τοὺς ὁποίους εὑρίσκονται τὰ μέσα, διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν κατὰ τρόπον ἀμοιβαίως ἐπωφελῆ αἱ ἀνάγκαι τῆς οἰκονομίας τῶν δύο χωρῶν ἡμῶν. Ἡ ρουμανικὴ Κυβέρνησις εἶναι βαθέως πεπεισμένη ὅτι ἡ δημιουργία σχέσεων, εἰρηνικῆς, πολυμεροῦς συνεργασίας μεταξὺ ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου ἀνταποκρίνεται τόσον εἰς τὸ θεμελιῶδες συμφέρον τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς ταύτης, ὅπως ἐξασφαλίσουν τὴν εἰρήνην, ἀσφάλειαν καὶ πνευματικὴν καὶ οἰκονομικὴν πρόοδον, ὅσον καὶ εἰς τὸ συμφέρον τῆς εἰρήνης ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.

Ἀπὸ καιροῦ οἱ λαοὶ τῶν χωρῶν τούτων βαθέως κηδόμενοι τῆς διατηρήσεως καὶ τῆς παγιώσεως τῆς εἰρήνης ἀναγνωρίζουν τὴν ἀναγκαιότητα σχέσεων δὲν ἀμφιβάλλω δὲ οὐδόλως ὅτι θὰ συμμετάσχουν ἐνθέρμως ὅλων τῶν προσπαθειῶν, αἵτινες καταβάλλονται, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξελίξεως τῶν σχέσεων τούτων.

Εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν αἱ δυνατότητες πρὸς σύσφιγξιν καὶ διεύρυνσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν δύνανται νὰ εὕρουν, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἕνα εὐρὺ πεδίον πραγματοποιήσεως. Δὲν μᾶς διαφεύγει βεβαίως ὅτι ὑφίστανται μεταξὺ ὡρισμένων Βαλκανικῶν κρατῶν προβλήματα μὴ λελυμένα ὡς καί τινες διαφοραί. Ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐμπόδιον εἰς τὴν Βαλκανικὴν συνεργασίαν.

Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ συνεργασία αὕτη θὰ ἐδημιούργει μίαν εὐνοϊκὴν ἀτμόσφαιραν εἰς τὰς σχέσεις καλῆς γειτονίας μεταξὺ ὅλων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ ὅτι θὰ ἐνεθάρρυνε τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολλαπλῶν οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξὺ τούτων.

Ἐκκινοῦσα ἐκ τῶν ἀνωτέρω σκέψεων ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ θεμελιώδη συμφέροντα τῶν βαλκανικῶν λαῶν ἀπαιτοῦν τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς εὐρείας συλλογικῆς συνεργασίας τῶν λαῶν τούτων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προτείνομεν ὅπως κατ' αὐτὸ τὸ τρέχον ἔτος λάβῃ χώραν συνδιάσκεψις τῶν ἀρχηγῶν τῶν κυβερνήσεων, Ἑλλάδος, Ἀλβανίας, Βουλγαρίας, Τουρκίας, Γιουγκοσλαβίας καὶ Ρουμανίας, εἰς ἣν πρωτεύουσαν τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν ἤθελον αὗται συμφωνήσει.

Κατὰ τὰς ἀπόψεις τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως, ἡ συνδιάσκεψις τῶν ἀρχηγῶν τῶν Κυβερνήσεων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξετάσῃ τὰ προβλήματα ἅτινα ἔχουν σχέσιν πρὸς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὰ Βαλκάνια, τὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἐπιθέσεως, τὴν ἐπίλυσιν δι' εἰρηνικῶν μέσων πάσης διενέξεως, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ πνευματικῶν σχέσεων, τὴν διεύρυνσιν τῶν συναντήσεων μεταξὺ τῶν ἰθυνόντων τῶν χωρῶν τῆς Ν.Α. Εὐρώπης ὡς καὶ τῶν ἀνταλλαγῶν ἀντιπροσωπειῶν καὶ ἐπισκεπτῶν καὶ πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν συναντήσεων μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κοινῆς γνώμης.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνδιάσκεψιν τὰ Βαλκανικὰ κράτη θὰ ἠδύναντο νὰ συμφωνήσουν νὰ ἀπέχουν εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις πάσης ἐπιθετικῆς πράξεως, πρᾶγμα ὅπερ θ' ἀπετέλει μία ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κοινῶν συνόρων καὶ θὰ ἐδημιούργει εἰς ταῦτα ἀτμόσφαιραν ἐμπιστοσύνης.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἡ με-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ»

Ὁμιλῶν πρὸς τοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ ξένους δημοσιογράφους εἰς Νέαν Ὑόρκην, κατὰ τὴν διάρκειαν παρατεθέντος γεύματος πρὸς τιμήν του, ὁ Μακάριος ἐδήλωσεν ὅτι:

«Οἱ Κύπριοι εἶναι πρόθυμοι νὰ ἀποδεχθοῦν μεταβατικὴν περίοδον ἀνεξαρτησίας ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, χωρὶς νὰ συνδεθοῦν μὲ οἱανδήποτε ἄλλην χώραν, ΕΑΝ ἡ περίοδος αὐτὴ μέλλῃ νὰ εἶναι ΒΡΑΧΕΙΑ».

Ἡ ἄποψις αὐτή, φυσικά, εἶναι τελείως ἀντίθετος μὲ τὴν διατυπωθεῖσαν εἰς τὴν περυσινὴν συνέλευσιν τοῦ ΟΗΕ ἀπὸ τὸν κ. Ἀβέρωφ, ὅστις ἐπρότεινεν εἰς τοὺς Τούρκους ὑπογραφὴν συμβάσεως ἵνα ἀπαγορευθῇ ΕΣΑΕΙ ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἕνωσις μιᾶς «ἀνεξαρτήτου» Κύπρου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟΝ

Ὁ Μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος ὡμίλησεν εἰς συγκέντρωσιν 300 περίπου κληρικῶν τῆς πρωτευούσης, προβὰς εἰς παραινέσεις, συμβουλὰς καὶ χριστιανικὰς προτροπὰς διὰ τὴν πληρεστέραν ἐνάσκησιν τοῦ ὑψηλοῦ ἔργου τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ὑποσχεθείς, ἐξ ἄλλου, ὅτι θ' ἀφιερώσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις του διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξύψωσιν τῶν κληρικῶν. Ὡς δὲ ἀνεκοινώθη, θὰ ὁμιλήσῃ προσεχῶς εἰς ὁμοίαν συγκέντρωσιν πρὸς τὸν κλῆρον τοῦ Πειραιῶς καὶ ἄλλων περιοχῶν τῆς χώρας. Ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἀρχιεπίσκοπος ὁμιλεῖ πρὸς συγκέντρωσιν ἱερέων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἡ βάσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ κρῖκοι ἐπαφῆς της μὲ τὸν λαόν. Ὁ Μακαριώτατος κ. Θεόκλητος διακατέχεται ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι ἐκ τῶν κάτω πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑνὸς μὲν μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἱερέως, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ τὴν συναίσθησιν τούτου περὶ τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του. Καὶ εἶναι ἡ ὁδὸς ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ μόνη. Ὁ λαὸς γνωρίζει τὴν ἐκκλησίαν καὶ γενικώτερον τὴν θρησκείαν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἱερέως. Ἐὰν τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὰς ἐνίοτε συντριπτικὰς φροντίδας τῆς βιοπάλης, θὰ ἐπιδοθῇ ἀπερίσπαστον εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς του. Ὁ Μακαριώτατος συνέλαβε τὸ πρόβλημα καί, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὰς πρώτας ἐνεργείας του, ἔχει πρόγραμμα διὰ μίαν πλήρη ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Ἐὰν εἰς τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι τεράστιον καὶ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια μιᾶς ζωῆς, θέσῃ ἔστω καὶ τὰς βάσεις, νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ περάσῃ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ χρονικὰ ὡς ἕνας ἀναμορφωτής.

ΧΡΥΣΟΣ ΠΙΝΑΞ

Κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν διὰ τὸ νομοσχέδιον περὶ ΙΚΑ «ἀπεκαλύφθη» ὅτι ἐκ τῶν μεγάλων ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεων, οὔτε ἡ ἑταιρία «Β. Μαραγκόπουλος», οὔτε ἡ «Πειραϊκὴ—Πατραϊκὴ» ὀφείλουν τίποτε ἀπολύτως εἰς τὸ ΙΚΑ καὶ τοὺς ἄλλους ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς. Ὅλα ὅσα ἐλέχθησαν διὰ τοὺς κακοὺς ἐργοδότας, οἱ ὁποῖοι οὐ μόνον καθυστεροῦν τὴν πληρωμὴν τῶν ἰδικῶν των ὀφειλῶν, ἀλλὰ κατακρατοῦν καὶ τὰς ἐργατικάς, τὰς ὁποίας ἐκμεταλλεύονται, εἶναι ξένα πρὸς αὐτὰς τὰς δύο τεραστίας ἐπιχειρήσεις, μὲ τὰς ὁποίας ἡ πόλις μας θεωρεῖ τιμήν της νὰ συνδέεται. Βεβαίως, δὲν πράττουν παρὰ τὸ καθῆκον των. Ἀλλά, καθ' ὃν χρόνον ἄλλοι τὸ παραβαίνουν θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος, ἐὰν ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς περιωρίζετο εἰς μνείαν τῶν ὀνομάτων τῶν παραβατῶν, νὰ νομισθῇ ὅτι παρέλειψε μερικὰ σκοπίμως—ὅπως καὶ δυνατὸν νὰ παρέλειψε—διὰ τοῦτο ὀρθῶς ἔπραξε μνημονεύσας τὰς δύο ἐπιχειρήσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐν ἀπολύτῳ τάξει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις των, δεῖγμα καὶ οἰκονομικῆς εὐρωστίας καὶ καλῆς πίστεως. Θὰ ἦτο, μάλιστα, εὐκταῖον νὰ συνεχισθῇ αὐτὴ ἡ τακτικὴ καὶ νὰ δημιουργηθῇ ἕνας «χρησὸς πίναξ». Ἀξίζει νὰ τιμῶνται οἱ ἐκπληροῦντες ἀκεραίως τὸ καθῆκον των, ὅταν εἶναι τόσον σπάνιοι...

ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΣ ΠΙΝΑΞ

Ἀλλά, χρειάζεται καὶ ὁ μαῦρος πίναξ. Εἰς τὸν ὁποῖον μετὰ πολλῆς ἐκπλήξεως εἶδε ἡ κοινὴ γνώμη νὰ ἀναγράφεται πρῶτον αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος (!), μὲ τοὺς δύο μεγάλους ὀργανισμοὺς ὀφειλέτας τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν: τὸν Ὀργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς καὶ τὸν Ὀργανισμὸν Τηλεπικοινωνιῶν. Μὲ τί σθένος θὰ ζητήσῃ τὸ Κράτος ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ πληρώνουν, ὅταν δὲν πληρώνῃ τὸ ἴδιον; Ἐὰν δὲν πληρώνῃ λόγῳ ἀδυναμίας, ἂς ἐξετάσῃ μήπως εἰς ὁμοίαν κατάστασιν ἔχουν περιαχθῆ καὶ οἱ ἄλλοι...

Τὰ μέλη τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. δὲν ἔχουν ἑνιαίαν πολιτικὴν γραμμήν

ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΙΤΑΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΡΩΜΗ. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Τέμπο» ὁ νεώτερος ἐκ τῶν ὑπουργῶν κ. Ρίνο Νεὲλ Πὸ ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ σύνδεσμον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ κοινοβουλίου, ἐβεβαίωσεν ὅτι εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ ἑνιαία πολιτικὴ καὶ ἤδη ἀκολουθοῦνται δύο πολιτικαὶ γραμμαί, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἐμπνέεται ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ἡ ἑτέρα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν.

Ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀναθεωρηθῇ ἡ Ἀτλαντικὴ Συμμαχία καὶ ἐπέμεινεν ἰδιαιτέρως ὅπως διατυπωθῇ νέα ἑρμηνεία τῆς πολιτικῆς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. ἐν σχέσει πρὸς τὰ προβλήματα τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς καὶ τὸ Γερμανικὸν ζήτημα.

Ἐρευνᾶται ἡ ἐπιδεκτικότης τῶν ζώων εἰς τὴν γρίππην

Αἱμοληψία ἐπὶ χοίρων καὶ ἵππων εἰς Πάτρας

Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ὑγείας, διέταξε τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν νομοκτηνιατρικῶν ὑπηρεσιῶν Πατρῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ τὰ μικροβιολογικὰ Ἰνστιτοῦτα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὅπως προβοῦν εἰς αἱμοληψίαν ἐκ 50 ἵππων καὶ 50 χοίρων, προκειμένου νὰ διαπιστωθῇ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀναλογία καὶ ὁμοιότης μεταξὺ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ἐν λόγῳ ζώων, ὡς πρὸς τὴν ἐπιδεκτικότητα τῶν τελευταίων εἰς τὸν ἰὸν τῆς ἀσιατικῆς γρίππης.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἔγγραφον καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ τοιαύτη εἰδικὴ ἔρευνα γίνεται ἐκ μέρους τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ὑγείας πρὸς ἐξεύρεσιν μέσου καταπολεμήσεως τῆς ἀσιατικῆς γρίππης, ἡ ὁποία ἔχει ἐξαπλωθῆ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Ἤπειρους.

Κατόπιν τούτου ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐνταῦθα νομοκτηνιατρικῆς, ὑπηρεσίας κ. Π. Βρεττάκος θὰ μεταβῇ εἰς Ἄραξον καὶ θὰ προβῇ εἰς αἱμοληψίαν ἐκ 50 χοίρων ἐκ τῶν ἐκεῖ ὑπαρχόντων χοιροστασίων, ἐπειδὴ οὗτοι εὑρίσκονται πλησιέστερον εἰς τοὺς προσβληθέντας ἐκ τῆς ἀσιατικῆς γρίππης σμηνίτας τῆς ἐν λόγῳ ἀεροπορικῆς βάσεως.

Εἰς παρομοίας ἐνεργείας θὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Πατρῶν, ὅσον ἀφορᾶ τὴν αἱμοληψίαν ἐκ 50 ἵππων. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐνεργειῶν του αὐτῶν ὁ κ. Βρεττάκος θὰ ἀποστείλῃ τὸ ληφθησόμενον αἷμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, παρὰ τοῦ ὁποίου θ' ἀποσταλῇ τοῦτο εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ὑγείας, τὸ ὁποῖον ἔχει προβῇ εἰς παρομοίας αἱμοληψίας καὶ ἀπὸ ἄλλας περιοχὰς τῆς ὑδρογείου, εἰς τὰ πλαίσια τῶν ὑπ' αὐτοῦ διεξαγομένων ἐρευνῶν.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΟΚΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΝΟΤΙΟΝ ΚΥΠΡΟΝ

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΔΥΟ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΑΙ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἡ ἐφημερὶς «Ἐλευθερία» γράφει ὅτι τὰ στρατεύματα ἀσφαλείας ἐξαπέλυσαν νέαν ἐπιχείρησιν ἐρεύνης εἰς τὸ Νότιον τμῆμα τῆς Κύπρου, διὰ νὰ ἀνακαλύψουν τὸ στρατηγεῖον τῆς ΕΟΚΑ. Αἱ ἔρευναι ἔχουν συγκεντρωθῆ εἰς τὴν περιοχὴν μεταξὺ τῶν χωρίων Μιλικούρι καὶ Παναγιά. Ταυτοχρόνως διεξάγονται στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις μὲ πυροβόλα, ὁλμοβόλα καὶ χειροβομβίδας.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἀγγέλλεται ἐκ τοῦ χωρίου Ὅμοδος ἐκ τῆς ἐπαρχίας Λεμεσοῦ ὅτι ὁ Μητροπολίτης Ἄνθιμος ὁμιλῶν χθὲς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Σταυροῦ εἶπεν ὅτι «οἱ ἐχθροὶ τῆς ἐλευθερίας, εἴτε εἶναι Βρετανοί, ἢ Τοῦρκοι, ἢ Ἀμερικανοί, ἂς λάβουν ὑπὸ σημείωσιν ὅτι εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα μας ἕως ὅτου δοθῇ ἡ ἐλευθερία εἰς τὴν Κύπρον».

«Τώρα—συνέχισεν ὁ Μητροπολίτης—ποὺ ὁ Μακάριος εὑρίσκεται